

den foreliggende Lov blev opstillet nogen Maalestok for det Tilskud, som af Statskassen skulde gives. Forslag herom foreligger under Nr. 149 til § 1078. — Som jeg tidligere har nævnt, er det efter Udvalgets Flertals Anskuelse, foruden et Middel til at sætte *Dommeren* i det rette Forhold til til en Domstager, tillige et af de meget gode og sikkerligt virksomme Midler til, at Politiet kan komme i det rette Forhold til Befolkningen.

Det næste Forslag under denne Afdeling, Forslag Nr. 150, er stillet af et Mindretal. — Forslag under Nr. 151 skal jeg ikke omtale, førend en af Forslagsstillerne og den højtærede Justitsminister have udtalt sig derom. — Vi komme da til Forslag under Nr. 152 til § 1081. Allerede i Kommissionen har det, som ærede Medlemmer ville vide, været under Overvejelse, om Loven, naar den traadte i Kraft, skulde træde i Kraft for hele Landet under eet paa en Gang, eller om den burde træde i Kraft for et mindre Omraade til at begynde med og at dens Ikrafttræden derefter udvides til andre Dele af Landet, saaledes at den først efterhaanden traadte i Kraft over det hele. Det var dog kun et lille Mindretal i Kommissionen, som hældede til den sidste Anskuelse. Den højtærede Minister har ment, at denne Fremgangsmaade vilde have sine Fortrin, og han har i Forslaget, som det foreligger i Aar, optaget denne partielle Ikrafttræden. I Udvalget har man dog været af den Anskuelse, at den almindelige Ikrafttræden vilde være langt at foretrække. Af de Hovedbetragtninger, som i saa Henseende have gjort sig gældende hos hele Udvalget, er den ene den, at Domspraksis ikke kan undgaa at blive forskellig, naar Rettergangsmaaden bliver forskellig i forskellige Dele af Landet. Det store Gode, som vi hidtil have haft deri, at der er Enhed i Udviklingen af Domspraksis over hele Landet, vilde mistes, og for Retsbevidstheden vilde det være svækkende at se forskellige Domsresultater i samme Rets tilfælde i forskellige Dele af Landet. Den anden Hovedbetragtning er den, at den ny Rettergangspraksis, som skal udvikle sig, efter vor Formening vil blive bedre og sikrere, naar den bliver sat i Gang over hele Landet, saaledes at den ene Landsdel kan se hen til den anden og at de gensidig kunne benytte hinandens Erfaringer. Naar man derimod sætter den i Kraft for en Del ad Gangen, vil det være den Del, hvor man begynder, der

vil være den ledende. Lod man til en Begyndelse Loven træde i Kraft kun for en enkelt Del af Landet, kunde der neppe være Tvivl om, at man begyndte med Kjøbenhavn, hvad der havde visse Fordele, navnlig deri, at der her er en talrig og fremragende dygtig Sagførerstand. Men vi have ingenlunde den Mening, at et Eksempel, givet fra Kjøbenhavn, for den ny Retspraksis vilde være den ønskeligste; tværtimod vilde man tro, at der kunde gives en nok saa god Indledning til det ny fra Landet. Men det bedste, tro vi, vil ske, naar Lovens Ikrafttræden sker over hele Landet paa een Gang. Vi tillade os at foreslaa under Nr. 152, at Lovens Ikrafttræden sker paa een Gang. — Nr. 153 gaar ud paa en lille Tilføjelse, hvorefter Bestemmelsen om, at ogsaa Kvinder kunne blive Sagførere, bliver anvendelig straks, saaledes at de Kvinder, som have forberedt sig til Sagførergerningen, ved allerede nu at træde ind i praktisk Sagførergerning kunne staa bedre rustede til at tage Gerningen op under det ny System, end de ville kunne være det, naar de først ved hele Lovens Ikrafttræden kunne blive Sagførere. — Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale de nævnte Forslag af Udvalget eller dets Flertal.

Oscar Hansen: Flertallet i Udvalget har til § 1080 stillet det Ændringsforslag, at Paragraffen udgaar. Jeg skal tillade mig at motivere dette Forslag. § 1080 tilsigter Oprettelsen af et juridisk Raad, der skulde paapege de Mangler, der maatte vise sig ved denne Lov, og skal gøre Indstilling til Ministeren, til Domstolene, ja, endog til en enkelt Embedsmand, nemlig til Rigsanklageren. Dette Raad vil saaledes komme til at indtage en central Plads i enhver fremtidig Drøftelse af juridiske Anliggender her i Landet. Udvalgets Flertal vil imidlertid ikke give et saadant Raad Lovens Grund under Fødderne, og jeg skal sige hvorfor, idet jeg først skal gøre opmærksom paa, at dette Raad ikke fandtes i det Kommissionsforslag, som i Fjor fremlagdes til Drøftelse her i Tinget, at det først i sidste Øjeblik er kommet ind i Lovforslaget, og at det ikke ses, at de i Live værende Medlemmer af Kommissionen have været spurgt, om de finde dette Raad gavnligt eller ønskeligt. Flertallet mener, at Raadet i sin Sammensætning er ensidigt og som Følge deraf ogsaa vil blive ensidigt i sin Funktion. Raadet skal bestaa af 6 Dommere